
[2021-77-RE](#)

Causa 2021-77-RE

(F. B. c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 503-2021. Recurs d'empara

Aute del 22 de novembre del 2021

BOPA núm. 126, de l'1 de desembre del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'1 d'octubre del 2021, per la representació processal de F. B., mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 13 de setembre del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a l'accés a la Justícia, "*a una tutela judicial efectiva*" i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, i, per una incongruència omissiva, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com per una presumpta vulneració del dret a la intimitat i a la vida privada i familiar, reconegut a l'article 14 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i que es retrotreguin les actuacions davant la jurisdicció ordinària per tal que s'efectuï un pronunciament sobre el fons de l'afer; també demana, que s'anul·li diversa documentació per ser il·legal, nul·la de ple dret i perquè constitueix una recollida i un tractament il·legal de dades. Així mateix, demana que no es publiquin les resolucions que recaiguin per tal de preservar la seva intimitat i vida privada, o, en cas contrari que s'anonimitzin aquestes resolucions;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 14, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. En el marc d'un procediment de selecció per a la contractació d'agents de l'Administració de caràcter indefinit per ocupar places del Cos Especial d'Ensenyament, el recurrent va ser considerat com a no apte en la prova psicotècnica eliminatòria.

En resposta a la demanda de justificació d'aquesta decisió sol·licitada pel recurrent, el Govern va emetre uns informes amb consideracions psicològiques i psiquiàtriques.

1.2. Exhaurida la via administrativa, el 19 de novembre del 2018, el recurrent va presentar una demanda jurisdiccional contra les decisions administratives, i, el 29 de gener del 2021, el Tribunal de Batlles va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquesta demanda per considerar que les pretensions formulades eren incongruents amb aquelles que s'havien formulat en el recurs administratiu previ.

1.3. La representació processal del recurrent va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 13 de setembre del 2021, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual acordava desestimar aquest recurs i confirmar la decisió de la primera instància.

1.4. L'1 d'octubre del 2021, la representació processal del recurrent va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 13 de setembre del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a l'accés a la Justícia, "*a una tutela judicial efectiva*" i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, i, per una incongruència omissiva, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com per una presumpta vulneració del dret a la intimitat i a la vida privada i familiar, reconegut a l'article 14 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de la part recurrent

- De manera substancial, aquesta part manifesta que va deixar de demanar la repetició del concurs i va demanar que només s'examinés la vulneració dels seus drets, és a dir, la il·legalitat de la prova, tot i demanar la supressió de l'informe del 4 de juliol del 2018, emès pel Govern respecte de la prova en qüestió.

- Precisa que no volia portar cap perjudici als altres candidats i només va demanar la nul·litat dels actes respecte de la seva persona, perquè considerava que la prova psicotècnica i els informes que s'hi referien vulneraven la seva intimitat i la seva vida privada i familiar.

- Retreu a la Sala Administrativa limitar-se a examinar els "*suplicos*" literals de les demandes obviant el contingut dels seus escrits, fet que deriva en una interpretació extremadament formalista i descontextualitzada, precisant que el principi de congruència impedeix que es demani més d'allò que es va demanar en via administrativa, però no que es limitin les pretensions o que els motius d'impugnació siguin diferents. Considera, per tant, que no hi ha incongruència entre el recurs administratiu i la demanda jurisdiccional.

- Considera que la seva reclamació de responsabilitat administrativa i d'indemnització subsegüent, així com la demanda de desaparició de l'informe del 4 de juliol del 2018 del Govern són peticions que no es contenen en el recurs administratiu previ, però no poden ser considerades peticions noves, ja

que deriven de la seva pretensió inicial.

- La decisió d'inadmissibilitat de la seva demanda impedeix el seu accés a la Justícia, ja que no permet que la qüestió sigui jutjada en el fons, qüestió que, a més, és d'ordre públic, i que perpetua la situació de vulneració al·legada.

- També al·lega que la decisió de la Batllia d'inadmissibilitat va intervenir després que s'haguessin realitzat tots els tràmits, malgrat que el Govern va destacar aquesta inadmissibilitat per incongruència en l'escrit de contesta a la demanda.

- Retreu igualment a la Sala Administrativa no haver-se pronunciat respecte de la seva al·legació relativa al fet que el Govern no li hauria lliurat la totalitat del seu expedient administratiu, motiu pel qual s'haurien vulnerat els seus drets a la defensa i a la igualtat d'armes.

- La part recurrent exposa igualment les peticions de fons de la seva demanda que no van ser resoltes per la jurisdicció ordinària a causa de la inadmissibilitat de la mateixa.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i que es retroreguin les actuacions davant la jurisdicció ordinària per tal que s'efectuï un pronunciament sobre el fons de l'afer; també demana, que s'anul·li diversa documentació per ser il·legal, nul·la de ple dret i perquè constitueix una recollida i un tractament il·legal de dades. Així mateix, demana que no es publiquin les resolucions que recaiguin per tal de preservar la seva intimitat i vida privada, o, en cas contrari que s'anonimitzin aquestes resolucions.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa recorda que s'ha de tenir en compte que l'article 34 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal estableix que l'escrit de demanda ha de comprendre la petició precisa i congruent amb el recurs administratiu previ.

- Aquesta previsió legal ha estat interpretada per la seva jurisprudència constant, en la qual es destaca que la congruència fa referència únicament a les pretensions, però no als fonaments de dret o a les al·legacions en què es fonamenten aquestes pretensions.

- Seguidament, la Sala Administrativa examina la pretensió de la part recurrent efectuada en via administrativa i constata que va demanar la revocació de la prova psicotècnica escrita i que es retrotraqués el procediment de selecció per tal que es tornessin a convocar els candidats a la prova psicotècnica esmentada.

- Per tant, segons el seu parer, va quedar clar que la part recurrent pretenia que es repetís la prova psicotècnica i, en cas de superar-la, poder ser nomenat a la plaça a la qual optava.

- No obstant això, en via judicial, la part recurrent va sol·licitar que es declarés la nul·litat de ple dret de la prova psicotècnica, així com la de l'informe del 4 de juliol del 2018 emès pel Govern, per ser il·legals, i, per consegüent, demanava la destrucció d'aquests documents i la de qualsevol còpia. També demanava que es declarés la responsabilitat administrativa i es condemnés el Govern al pagament de 50.000,00 € en concepte de danys morals, i de 50.000,00 € en concepte de pèrdua d'oportunitat, a més de les costes processals.

-
- La Sala Administrativa conclou que és evident que les pretensions en una i altra via són diferents: en via administrativa es pretenia la repetició de la prova i la continuació del procés selectiu, i, en via judicial s'abandona aquesta pretensió, tot i mantenir que la prova era nul·la, però en comptes de demanar la retroacció del procediment i la repetició de la prova, es demanava una indemnització.
 - La Sala Administrativa destaca que cas que la prova psicotècnica hagués estat declarada nul·la per la primera instància, la conseqüència d'aquesta declaració hagués comportat la compareixença en el procés judicial de la resta de candidats, afegint que no es pot pretendre la nul·litat d'una prova de selecció només respecte del recurrent i no de la resta de candidats, oposant-se, a més, a la compareixença d'aquests altres candidats.
 - El fet que la part recurrent demani menys en seu judicial que en seu administrativa, no canvia el fet que les seves pretensions en via judicial són de diferent naturalesa i abast i també tenen un objectiu diferent.
 - Precisa que la incongruència d'una demanda no és una qüestió formal, sinó nuclear, substantiva en tant que es refereix a allò que es demana. I destaca que d'acord amb l'article 29 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, la Sala pot introduir nous motius no invocats per les parts, però en cap cas pot alterar o modificar les pretensions d'aquestes parts.
 - La Sala Administrativa conclou que en aquest cas la demanda presentada per la part recurrent era clarament incongruent amb el recurs previ.
 - Pel que fa al temps emprat per la Batllia abans de declarar la inadmissibilitat de la demanda, és a dir, més de 2 anys de tramitació -temps que no considera excessiu atesa la situació derivada de la pandèmia- posa en relleu que es van realitzar tots els tràmits, inclòs el de prova, i que la inadmissibilitat d'un recurs es pot acordar fins i tot mitjançant sentència.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

- 3.1. El Tribunal Constitucional no és una tercera instància, ni un tribunal suprem, ni un tribunal de cassació.
- 3.2. La part recurrent fonamenta la seva demanda d'anul·lació de la sentència del 13 de setembre del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en la pretesa vulneració dels seus drets reconeguts als articles 10 i 14 de la Constitució.
- 3.3. Pel que fa a la protecció de la vida privada i al dret a la intimitat, reconeguts a l'article 14 de la Constitució, cal recordar que, el 13 de setembre del 2018, la part recurrent va seguir un procediment específic respecte d'aquesta qüestió, que les seves pretensions van ser parcialment estimades en apel·lació i que, per tant, va formular una demanda d'indemnització. Aquesta decisió definitiva no va ser recorreguda en empara i els drets de la part recurrent en aquesta matèria han estat garantits de manera prèvia al recurs d'empara que ara ens ocupa.
- 3.4. El recordatori dels arguments de la part recurrent respecte d'aquesta qüestió no permet considerar que la sentència impugnada de la Sala Administrativa vulneri els drets establerts a l'article 14 de la Constitució.

3.5. Pel que fa als drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució, la vulneració dels quals la part recurrent al·lega, és necessari recordar que la interpretació de la llei correspon a la jurisdicció ordinària i que el Tribunal Constitucional ha de verificar que les decisions dictades per aquesta estiguin fonamentades en Dret i que el raonament que els hi dona suport no sigui ni arbitrari, ni il·lògic.

3.6. En aquest cas, la Sala Administrativa va fonamentar de manera molt clara la seva decisió en la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, en concret en el seu article 34 que disposa que la pretensió davant la jurisdicció ha de ser precisa i congruent en relació amb la pretensió adduïda en el marc del procediment administratiu previ.

3.7. La Sala Administrativa cita de manera detallada el text i la jurisprudència relativa a la seva aplicació, i indica, en particular, de manera molt clara que aquesta congruència incideix en l'objecte de la demanda i no en els arguments, ni en les al·legacions desenvolupats per donar-hi suport.

3.8. La Sala Administrativa indica que la demanda inicial davant l'Administració pretenia l'anul·lació d'una prova del concurs quan la demanda presentada davant la jurisdicció sol·licitava la nul·litat de ple dret d'aquesta prova i dels documents administratius corresponents únicament respecte del recurrent.

3.9. La Sala Administrativa conclou, doncs, de manera lògica i fonamentada en Dret que aquestes pretensions eren fonamentalment diferents i que la decisió d'inadmissibilitat del recurs havia de ser confirmada.

3.10. Aquesta interpretació és conforme al dret i no pot ser qualificada d'il·lògica ni d'arbitrària.

3.11. A més, pel fet d'indicar que la formulació del seu recurs davant la Justícia no pretenia perjudicar als altres candidats, la part recurrent admet ella mateixa que la seva pretensió inicial davant l'Administració, en què demanava l'anul·lació de la prova en general per a tots els candidats, hauria tingut aquesta conseqüència, i reconeix, així doncs, indirectament, que la seva demanda davant la jurisdicció és efectivament diferent respecte del fons de la seva demanda davant l'Administració.

3.12. Per consegüent, aquest recurs d'empara està mancat de contingut constitucional i ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2021-77-RE interposat per la representació processal del recurrent contra la sentència del 13 de setembre del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la part recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 22 de novembre del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caillet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat